

Beretning 2023

7-9-13. Sådan kan man sige om mangt og meget. Nogle tænkte det nok, da vi sad ved generalforsamlingen sidste år og appelsinerne røg rundt i lokalet. Men tallene siger også noget andet, som jeg kommer tilbage til.

Rummelighed og Respekt, Engagement og Initiativ. Krydret med arbejdsomhed og handling. Det var ingredienserne i menuen i Den gamle Gaard i 2022. En menu som der blev sat stor pris på. Ikke kun af de næsten 5.000 besøgte, der var i vores gamle Gaard. Men også af byens venner, der tildelte alle frivillige omkring Den gamle Gaard titlen som "Årets Faaborgenser 2022".

Jeg synes ikke, at det er ubeskedent, at vi døber vores menu for "Succes 2022".

Når jeg ser tilbage på sidste år, kan jeg godt blive både forpustet, svimmel og meget stolt. For 1 år + 1 uge siden, sad vi her i denne sal og håbede, at nogle friske mennesker ville byde sig til og hjælpe med at skabe liv i DgG. Som ejer af bygningerne stod Faaborg Kulturhistoriske Museumsforening med en KÆMPE udfordring. Men endnu en gang blev det bevist, at når nøden er størst – er hjælpen nærmest.

Den gamle Gaard er for længst vækket af sin Tornerosetilværelse. Med ca 45 åbningsdage, nogenlunde det samme antal frivillige, de mange aktiviteter og skiftende udstillinger er huset og gården igen et aktiv, som rigtigt mange mennesker har besøgt med glæde. Der har været afholdt hyggeaftener, foredrag, udstillinger, sangaftener, arbejdsdage, jubilæum, cafe, butik, dialogmøder, workshops, rundvisninger og meget andet. På skærmen kan I se billeder fra nogle af arrangementerne. Jeg vil ikke her gå i dybden med enkelte aktiviteter eller særlige begivenheder. Men til gengæld er det meget vigtigt for bestyrelsen og mig at udtrykke den store beundring, som vi har for den kæmpe uegennyttige indsats, som rigtigt mange mennesker gør for Den gamle Gaard og vores forening. Og til gavn for Faaborg. Det er fællesskab, når det er bedst. Ingen enkeltperson kunne have opnået dette alene. Men VI har gjort det. Sammen. TUSIND TUISND TAK.

Midt i al denne arbejdsiver, har bestyrelsen forsøgt at holde trit og gøre sit bedste for at samle trådene og se fremad. Desværre ikke som en fuldtallig bestyrelse i hele

FAABORG KULTURHISTORISKE MUSEUMSFORENING

året. Selvom vi vedtægtsmæssigt har været beslutningsdygtig, så skal det gøres bedre i fremtiden.

For ud over de mange opgaver, som et nyt fællesskab med 50 aktive mennesker kræver for at fungere, er der en voksende medlemskare, der også skal holdes orienteret og føle sig inddraget. Og selvom vores første år som "herre i eget hus" for egen regning kan kaldes Succes22 – Ikke mindst takket være en fleksibel og tolerant indstilling blandt alle – så er det ikke ensbetydende med, at gryden kan holdes i kog fremover. Slet ikke hvis det er med en mindre bestyrelse.

Der skal være en sag / ét mål, som alle kan løbe efter. Både medlemmer, frivillige og bestyrelse. Derfor har vi i bestyrelsen brugt en stor del af 2022 på at formulere en ny strategi, der som bekendt blev fremlagt på medlemsmødet den 24. januar.

Kort gentaget bygger vores arbejde på de grundlæggende værdier, som også har været grundlaget for, at Den gamle Gaard blev vakt til live igen. Respekt, Dialog, Engagement og Tillid.

Når disse værdier kombineres med Ånden i DgG – som er:

- **Kulturarven**
- **Stedets historie og rødder**
- **Stemningen**
- **Menneskenes mangfoldighed**
- **Fællesskabet**

mener vi at have fundet nøglen til fremtidens forening, der kan drive Den gamle Gaard som et signatursted med en mangfoldighed af aktører og aktiviteter. Til gavn for byen, turister og lokale mennesker og til glæde for fællesskabet.

Vi tror på, at Den gamle Gaard via den nye strategi kan bidrage og skabe mange værdier i fremtiden bl.a. ved, at flere får tilknytning til Faaborg og, at endnu flere lokale føler stolthed over at bo her.

Frem for alt mener vi, at vi nu har en strategi der giver os et fælles grundlag og mål at styre efter. Nu bliver en af opgaverne for den nye – og fuldtallige – bestyrelse at få lagt nogle konkrete planer sammen med arbejdsgrupperne. Det må gerne være så specifikt, at vi bliver enige om hvem gør hvad hvornår.

Det gælder både bygninger, have, aktiviteter, personale (frivillige eller ej) og mange andre ting. Som eksempel har vi havesagen, der stadig ulmer under overfladen. Det er nu 2 år siden, at foreningen By og Land indbragte en klage over, at Øhavsmuseet fjernede buksbom parterren. Sagen har endnu ikke været behandlet!! Så det kan ikke være noget, der optager styrelsen synderligt meget. Men det er jo svært for havegruppen at planlægge nye tiltag i haven, hvis vi risikerer et påbud om reetablering af buksbomhækkene, der hvor de måske gerne ville have

FAABORG KULTURHISTORISKE MUSEUMSFORENING

aktivitetsområde. Så jo – der bliver rigeligt med planlægning at tage fat på for den nye bestyrelse – i samarbejde med alle, der er aktive i DgG.

Vi fremlagde i november strategien for kultur- og lokalsamfundsudvalget og fik her en god respons på vores oplæg. Men desværre ingen konkret løfter om økonomisk hjælp til Den gamle Gaard eller foreningen. Der er dog ingen tvivl om, at vi via samarbejder med andre aktører og nok særligt i tilknytning til de aktiviteter, der skal udfylde TUILP bygningen, vil kunne hente en del midler til drift af vores aktiviteter i DgG. Der er heller ikke tvivl om, at vi med den nye strategi og nogle konkrete handlinger vil have rigtigt gode muligheder for støtte fra fonde og andre, der yder økonomisk bistand til kulturelle og almene formål. Vi har desværre ikke haft nok kapacitet i bestyrelsen til at gøre noget på dette område. Men det er bestemt noget, som den nye bestyrelse skal have på dagsordenen. I den forbindelse er det igen en kæmpe hjælp, at en række frivillige har taget initiativ til at nedsætte en funderingsgruppe. Vi skal dog – som altid – sikre, at arbejdet med at søge midler er koordineret og sker efter en fælles standard.

En anden kilde, som vi havde regnet med ville have bidraget til et bedre økonomisk grundlag på nuværende tidspunkt er salget af Holkegade 3. Desværre er der på nuværende tidspunkt ikke underskrevet nogen salgsaftale. Bygningens status som fredet i kombination med et stigende renteniveau giver nogle store udfordringer for de købere, der er interesseret. Vi har i bestyrelsen besluttet at holde fast i EDC som mægler og efter samråd med dem også fastholdt salgsprisen. Ejendommen har nu været til salg i 8 måneder. Så det er for tidligt at kaste håndklædet i ringen.

Gennem de seneste 3 år, er det kommunale tilskud til bygningsvedligehold på 200.000 kr pr år ikke blevet brugt fuldstændigt. Heller ikke når Kaleko Mølle tages med i regnskabet. Det er der mange årsager til.

Det lykkedes os i 2022 at få lavet en aftale med kommunen og Øhavsmuseet om, at tilskuddet for 2022 på 200.000 kr primært skulle bruges på Holkegade 1. Fra 1.1. i år er tilskuddet på de 200.000 som bekendt øremærket Kaleko Mølle. I og med, at vi ikke har brugt hele puljen i 2022, har vi fået lovning på, at vi må bruge restbeløbet fra 2022 i 2023. Så lidt støtte får vi da – i det skjulte

En af de andre gamle "lokaftaler" er forsikring af bygningerne. Og brandalarmen. Efter et hav af mails fandt en vaks kommunal medarbejder ud af, at brandalarmen var installeret efter krav fra kommunens genforsikringselskab. Det er nemlig sådan, at kommunen forsikrer vores bygninger. En smart konstruktion, som mange nok ville ønske, at de også kunne få indført derhjemme. Det som ingen rigtigt kan forklare er, hvordan det i praksis kan lade sig gøre at forsikre andres ejendom og hvad der

FAABORG KULTURHISTORISKE MUSEUMSFORENING

egentlig vil ske, hvis en dag, der skulle blive behov for at trække på forsikringen ved en brand eller anden skade.

Derfor har vi ved hjælp af foreningens 2 frivillige arkitekter fået lavet en vurdering af bygningerne i DgG og fået tilbud på en helt almindelig bygningsforsikring. Uden krav om brandalarm. Præmien ser ud til at være af en størrelse – ca 14.000 kr om året – som vi kan klare i vores regnskab. Men det er klart, at jo flere udgifter vi overtager og påtager os – des større bliver behovet for finansiering via drift eller tilskud fra andre kilder. Endnu et godt argument for, at vi nærmer os et punkt, hvor vi med god samvittighed kan forlange et offentligt tilskud, når man samtidig ser på den værdi, som vi skaber for byen.

Set i bakspejlet kan vi ikke købe fra, at meget af indsatsen for Den gamle Gaard har bygget på vrede og frustration over beslutningen om at fjerne det kommunale tilskud. Og over det manglende engagement fra Øhavsmuseet, der jo er vores eget "barn". Men sådan er det jo med børn – de lader sig ikke diktere af forældrene, når først de kan stå på egne ben. Nogle mener heldigvis og andre det modsatte. Alle ville nok ønske det var anderledes. Særligt som forældre – men også som barn - er det vigtigt at kunne tilgive og se fremad. Det synes jeg, at både Øhavsmuseet og vi er lykkedes med. Til fælles gavn og glæde. Præcis som mange oplever det, når børnene er blevet voksne og flyttet hjemmefra.

Det ændrer ikke på, at mange borgere i Faaborg føler, at den lokale sjæl endnu en gang er blevet trådt under fode med museets exit fra DgG og fjernelsen af det kommunale bygningstilskud. MEN - Øhavsmuseet og dets ledelse var i denne forbindelse kun budbringeren, hvorimod Kommune og særligt Kulturarvsstyrelse som myndigheder er skurkene, der har dikteret en udvikling, som mange – hvis ikke de fleste – egentlig ikke ønsker. Desværre bidrager vi selv til den – bl.a. ved gennem vores stigende krav og forbrugsmønstre.

Hvis vi et øjeblik kigger lidt udenfor DgG, kan vi eksempelvis se, hvordan nye butikker skyder op her i byen. Måske er det godt. Men hvad med vores gamle bykerne? For det er desværre ikke her, at væksten i butikker sker.

Hvor mange tager sig tid til at benytte bymidten og dens dalende tilbud, når man kan få dækket alle sine daglige indkøb og serviceydelser i kanten af byen? Endda i nye store varehuse med masse af gode tilbud. Der er et stort behov for, at nogen gør noget. Og her er DgG allerede et signatursted og en katalysator for den kærlighed og det engagement fra lokale ildsjæle, der skal til for at fastholde livet i Faaborgs bymidte og stoltheden over at bo her.

Man siger, at fra børn og fulde mennesker skal man høre sandheden. Det er ikke altid hele sandheden. Nogle gange gør man klogt i at lytte til den ældre generation. Og uden at gøre foreningens tidligere formand – Ib Tagel – ældre end han er, må jeg

FAABORG KULTURHISTORISKE MUSEUMSFORENING

sige, at hans sidste beretning som formand indeholdt noget meget sandt. At vi uden respekt for vores historie og rødder, mister os selv og dermed stoltheden og roen ved at høre til. I stedet bliver vi rodløse individer, der hver for sig surfer rundt på diverse medier i håb om at finde det tilhørsforhold, som vi har skyllet ud ved at negligere historien. Vi bliver identitetsløse mennesker med et fjernt – hvis overhovedet nogen – forbindelse til vores kulturhistorie, der kommer til at stå som et fremmed element vi ikke tør røre ved.

Nogle mennesker vælger det selv, men flertallet er i virkeligheden blevet revet med mod deres vilje.

Det er præcis det, som vi med Den gamle Gaard kan bryde. Ikke at vi skal bekæmpe udvikling - tværtimod. Vi kan tilføje udviklingen det kulturelle og kulturhistoriske element, som understøtter og fremmer stoltheden over byen, egnen, de andre lokale og vores historie. Og på den måde skabe noget, der gør det værd at færdes og bruge byens gamle kerne.

At jeres / vores engagement i DgG til en start var båret af frustrationen over afviklingen, som andre havde besluttet er ikke så underligt – ej heller urimeligt eller bagstræberisk. Mange ændringer er sket og sker. Vi er blevet en del af en storkommune, rådhuset flyttet til Ringe, Turistkontoret til Torvet, beslutninger om DgG taget af politikere uden lokalkendskab og havnen bliver nu "udviklet" af kommunale medarbejdere, der ikke bor her. Det giver frustrationer hos mange. Og selvom man ikke skal lade sig nære af negative tanker, er det i orden at tage ved lære af dem og bruge dem til at spille positivt ind i nutiden, så vi kan være med til at præge udviklingen i fremtiden.

Med DgG har vi fået muligheden for at vise, at Faaborg stadig SELV kan og vil tage ansvar ved at spille en aktiv og positiv rolle, der medvirker til, at byen bevarer sin stolthed gennem vores kultur og kulturarv. Jeg tror på, at det er årsagen til, at vi fået så god opbakning til at genåbne stedet og arbejde for, at DgG bliver et signatursted for byen. Ja - Jeg vil faktisk tillade mig at gå så langt som at sige, at DgG og hele holdet bag rummer Faaborgs DNA i en nøddeskal.

At dette "postulat" ikke er grebet ud af den blå luft, har vi modtaget flere synlige beviser på hen over året, der er gået i form af de donationer, som vi har modtaget. Bl.a. fra det Strømførende laug, der donerede sin pengebeholdning til DgG en skøn sommerdag i 2022. Senest er vi blevet betænkt med en meget betydelig arv fra vores afdøde medlem Søren Kristiansen, der har testamenteret alt hvad han ejede til Faaborg Kulturhistoriske Museumsforening. Et testamente som han lavede efter samtaler med andre mangeårige medlemmer af vores forening om byen, dens udvikling / afvikling og så forenings indsats for DgG og byens identitet.

FAABORG KULTURHISTORISKE MUSEUMSFORENING

Hvor meget det præcist beløber sig til, ved vi endnu ikke, da boet er under behandling. Men der er tale om et 7 cifret beløb – dvs et millionbeløb - forudsat, at alt falder på plads og vi ikke skal betale en større afgift til staten. Den nye bestyrelse skal i den kommende tid bruge en del tid på, at få styr på det juridiske og ikke mindst få lavet en sikker forvaltningsplan for pengene, så de gør mest mulig gavn i lang tid. Dette indebærer bl.a. at vi skal have over 300 medlemmer og samtidigt skal have modtaget mindst 100 gaver a 200 kr eller mere. Endvidere skal der laves en lille ændring i vedtægterne, så vi mere tydeligt har et almennyttigt formål, der kan gavne mere end 35.000 mennesker. Hvilket ikke må forveksles med antal besøgende. Derfor er det vigtigt, at vi tænker bredt, så vi med arven kan glæde en større gruppe mennesker og interesser.

Dette endnu et kæmpe skulderklap til alle, der er engageret i DgG. Og det er et bevis på, at andre i byen gerne vil bakke op om, at vi er nogen, der kæmper for historien, for sjælen, for kulturarven, for stemningen, for de lokale menneskers stolthed. Kort sagt for FÆLLESSKABET og DgG.

Så det er med meget stor glæde og stolthed over den store indsats, som mange har gjort for vores forening og for DgG, at jeg overgiver denne beretning til forsamlingen. Jeg håber, at I vil debattere og godkende den som en beskrivelse af året, der er gået i vores forening, der er vokset med $7 \times 9 = 63$ medlemmer siden sidste GF. Vi er nu 250 medlemmer. Der er ikke langt til 300 ☺
Og det vel og mærke, når man tager højde for de 13 medlemmer, der er udmeldt pga af dødsfald eller anden årsag.

7-9-13. Lad os sammen sørge for, at de gode takter fortsætter og sende Søren Kristiansen samt alle jer, der støtter og har støttet DgG en taknemmelig tanke.

Tak for ordet.

